

Mette Frederiksens tale til det ukrainske parlament

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister

Dato

21. juni 2022

Sted

Tv-transmitteret til det
ukrainske parlament

Kære formand.

Kære parlamentsmedlemmer.

Kære ukrainere.

Jeg er dybt beæret over at få muligheden for at tale til jer i dag.

Jeg vil starte med at fortælle jer om den danske modstandsmand Kim Malthe-Bruun. Han kæmpede for vores frihed under Anden Verdenskrig.

Kim Malthe-Bruun blev henrettet af nazisterne i april 1945.

Kort forinden skrev han et brev til sin mor. Han skrev sine sidste tanker. Sagde farvel.

Lad mig dele nogle af hans sidste ord:

”Følg mig, du kære moder, på min vej”.

“Jeg har vandret ad en vej, som jeg ikke har fortrudt, jeg har aldrig svigtet, hvad der i mit hjerte stod.”

“Jeg er ikke gammel, jeg burde ikke dø, og dog synes det mig så naturligt, så ligetil. [...] Tiden er kort, jeg kan ikke rigtigt forklare det, men mit sind er fuldkommen roligt.”

“Jeg er kun en lille ting, og min person vil meget snart være glemt, men den idé,

det liv, den inspiration, som fyldte mig, vil leve videre.”

“Endelig er der børnene, de har stået mig så nær i den sidste tid, og jeg havde glædet mig til at se dem og leve lidt sammen med dem igen. Mit hjerte har banket af glæde ved tanken om dem, og jeg håber, at de må vokse op til mænd, der ser andet og dybere end vejen. Jeg håber, at deres sind må trives frit og aldrig under ensidig påvirkning.

”Jeg ser, hvad vej det går i vort land. [...], drømmen for jer alle, unge og gamle, skal være at skabe et ikke ensidigt, men rent menneskeligt ideal, som enhver skal se og føle er et ideal for os alle. Det er en stor gave, vort land tørster efter, noget, hver lille bondesøn kan se hen til og med glæde føle, at han har del i og arbejder og kæmper for.”

”Endelig er der hende, der er min. Få hende til at se, at stjernerne endnu tindrer [...] Hjælp hende videre.”

”I hast – din ældste og eneste søn. Kim.”

* * *

Kim Malthe-Bruun blev fanget og dræbt af nazisterne. Han blev 21 år gammel.

Kære medlemmer af parlamentet. Kære folk i Ukraine. Kære venner.

I har forsvaret jer selv i 117 dage. Mod en brutal og skamløs aggressor.

Ord kan ikke beskrive, hvad I har lidt.

Angreb mod civile. Tusindvis af mistede liv. Millioner af familier, der er tvunget til at flygte. Barbariske handlinger. Krigsforbrydelser.

Nu er det jeres 21-årige mænd og kvinder, der dør.

Vores tanker er med dem og deres familier.

Det er smertefuldt. Det er forkert. Jeg ved, at mine ord aldrig kan være stærke nok.

Krigens ødelæggelser er hjerteskrærende.

Jeg så det med mine egne øjne, da jeg besøgte Borodyanka i april. Jeg mødte mennesker, der havde set ondskenen.

Men jeg så også noget andet.

Noget, som jeg er overbevist om, vil afgøre denne krig.

Jeg så det ukrainske folks utrolige styrke.

En stolt nations kraft. Et frit folks jernvilje. Umulig at knække.

I har rejst jer imod en overvældende russisk hær. Igen og igen.

I holdt Mariupol længere, end nogen havde troet mulig. I forsvarede jeres hovedstad. Sænkede krigsskibet i Sortehavet. Forsvarede Kharkiv og Mykolaiv.

I skubbede russerne væk. Tvang dem på tilbagetog.

I står fast. Og tvinger Rusland til at betale dyrt for hver en tomme land, de forsøger at tage.

Kære ukrainere.

På vegne af den danske befolkning: I har vores dybeste respekt.

I kæmper ikke kun for jeres eget land. Men for frie nationer over hele verden.

Det er en krig mellem frihed og undertrykkelse. Mellem demokrati og tyranni.

En krig, som ingen af os har råd til at tabe.

* * *

Det er et definerende øjeblik for Europa.

Det, vi gør nu. Vil ikke kun definere vores fremtid. Men også, hvem vi er.

For 70 år siden rejste europæiske lande sig fra Anden Verdenskrigs aske. Og skabte det unikke fællesskab, vi nu kender som EU.

Bygget på stærke værdier. Fred. Retfærdighed. Menneskerettigheder. Demokrati. Retten for alle stater til at vælge deres egen fremtid.

I årtier har vi rost os selv for disse værdier.

Sandheden er. At der har været tidspunkter, hvor vi ikke har levet op til dem. Øjeblikke, hvor vi var for langsomme til at forstå, hvad der skete. Hvor vi tøvede. Og hvor vi ikke gjorde nok.

Jugoslavien i 1990'erne. Ukraine i 2014. Det var ikke stolte øjeblikke for Europa.

Men kære parlamentsmedlemmer. Dette er ikke et af disse øjeblikke.

Vi må vise jer. Og resten af verden. At vores europæiske værdier ikke kun er ord. De er, hvad vi lever efter.

Hvis vi ikke hjælper jer. Hvis vi ikke får presset Putin tilbage. Så svigter vi os selv.

Jeres frihed er vores frihed.

Vi kan ikke svigte jer.

* * *

Danmark – hele Danmark – står bag jer.

Sammen med resten af den frie verden.

Vi har indført historiske sanktioner mod Rusland.

For at svække den russiske økonomi. Svække Putin.

Og tag ikke fejl. Vi er ikke færdige endnu.

Danmark er fast besluttet på at opretholde det stærkest mulige pres på Putin. På at indføre flere sanktioner sammen med vores partnere i EU. Og vores andre venner. Transatlantisk.

Jeg ved dog godt, at det, I har mest brug for lige nu, er våben – ”ikke et lift.”

Det er grunden til, at Danmark har besluttet sig for at give jer det. Donere våben. Militært udstyr.

Og rent faktisk levere dem. Så de kan gøre en reel forskel. Hjælpe jer med at besejre Rusland.

Selvfølgelig yder vi også humanitær hjælp. Og finansiell støtte.

Og vi vil fortsat gøre alt, hvad vi kan. For at hjælpe jer med det, I har brug for.

Danmark har afgivet et løfte. Om at hjælpe med at genopbygge Ukraine.

Arbejdet er allerede i gang.

Mens mange ukrainere vender hjem, samarbejder vi med vores partnere om at rydde miner.

Vi hjælper jer med at tage de første skridt – mod genopbygning i de områder, hvor I har presset russerne ud.

Og vi har accepteret præsident Zelenskyys ønske. Om at påtage os en ledende rolle i genopbygningen af byen Mykolaiv.

* * *

I traf et valg for otte år siden.

I valgte Europa.

Og der er ingen tvivl. Ukraine er del af vores europæiske familie.

For at sige det med ordene fra en af jeres berømte digtere, Taras Shevchenko:
“Den store nye og frie familie.”

Jeres modige kamp mod Rusland viser jeres opbakning til de europæiske værdier. Til frihed.

Jeg byder jeres ønske om at blive en del af EU velkomment.

Og Danmark støtter, at Ukraine får kandidatstatus.

Vejen til EU-medlemskab kan – som I ved – være lang og krævende.

Der er krav, der skal opfyldes. Det kan vi ikke ændre på.

Men vi vil støtte jer i hvert et skridt på vejen.

I hører til i Europa. Og Europa tilhører jer.

* * *

Kære parlamentsmedlemmer. Kære ukrainske folk.

I har kæmpet i 117 dage. Og ingen af os ved, hvornår denne ødelæggende krig vil slutte.

Men vi ser jeres styrke. Vi ser jeres mod.

Jeg er overbevist om, at I vil vinde krigen.

Jeg er også overbevist om, at når krigen slutter. Så vil et nyt og stærkere Ukraine rejse sig.

Demokratiet vil vinde.

Freden vil blive genoprettet.

Ukraine vil blive frit.

Tak. Slava Ukraini!

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Anden Verdenskrig, EU, Krigen i Ukraine 2014/2022-, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-til-det-ukrainske-parlament-2022>